

BOJĀ•TE SE? O DĀŠTI, O SEBE?

PondĀ•lĀ-, 25 Ā™Ā-jen 2010

Snad mi nikdo neupĀ™e, Ā¾e je dnes (ohlednĀ•nosti) ponĀ•kud jinĀ• situace, neĀ¾ dejme tomu pĀ™ed tĀ™iceti Ā•i v. Jako puberĀ•ka jsem zaĀ¾ila ranĀ•Ātka v parku na laviĀ•ce, pusinkování pĀ™i mĀ•síĀ•ku (tamta hvĀ•zdiĀ•ka je moje a svĀ•tebel!), pĀ•í cesty z taneĀ•ních noĀ•ní Prahou i noĀ•ními parky... Bez starostí i obav.

Moje dĀ•ti (nyní ve vĀ•ku nĀ•terých z vás) ještĀ• zaĀ¾ily dobu, kdy po pĀ™íchodu ze školy letĀ•la taškouta a ony ven, mezi všechny ostatní, dĀ•ti tenkrát bĀ•haly celé odpoledne venku, společnĀ• se všemi dalšími. Bez starostí i obav. S obĀ•ma mrĀ•ousky jsem chodĀ•la do lesoparku; dnes bych tam sama nešla ani za nic. Nedávno jsem tamtudy šla s pĀ™itelkynĀ•, bylo letní Ā•asnĀ• odpoledne - a dostaly jsme se z niĀ•eho nic do jakési lesní ubytovny zdejších bezdomovcĀ•. Pravda je, Ā¾e se vše zmĀ•nilo hned po revoluci - kdyĀ¾ tehdy má skorodospĀ•lá dcera Ā•ekala v pĀ•t ráno na autobus do NĀ•mecka, byla pĀ™epadena. Nebýt toho, Ā¾e ti dva nevĀ•dĀ•li, Ā¾e o reprezentantku v karate, bĀ•hvĀ•, jak by to tenkrát dopadlo (pro nĀ• to nedopadlo nejlépe). StejnĀ• do NĀ•mec pak uĀ¾ nejela, pĀ™ivezla ji (vydĀ•enou a ubreĀ•enou) po sepsání incidentu domĀ• policie. Doba se vyvíjí, mĀ•ní, nemĀ•Ā•eme poĀ¾adovat, aby vše zĀ•stalo „pĀ™i starĀ•m". Dnes je voda drahá, dĀ™íve bylo na sídlištĀ• celou zimu (pokud mrzlo) plno kluzišĀ•, vzpomínáte? Také mĀ•li tenkrát lidi (sousedĀ•) k sobĀ• podstatĀ• blíĀ¾. Nyní málokdy známe všechny obyvatele ze svého domu. ZmĀ•ny se uĀ•íme pĀ™ijímat, mnohé z nich jsou velmi pĀ™Ā•jemné. Líbí jak je to kolem hezky udrĀ•ované, trávníky stĀ™íhané, záhony upravené, o opravených domech ani nemluvĀ•. NelíbĀ• se mi, Ā¾ z mnoha obchĀ•kĀ• (mlékáren, Ā™eznictví, pekaĀ™ství atd.) jsou herny, bary, vietnamské obchody. Ale je jasné, Ā¾e malí obchodníci nemohli konkurovat supermarketĀ•m. Je také podstatĀ• pohodlnĀ•jší a výhodnĀ•jší nakupovat pod jednou stĀ™echou. ZmĀ•na je Ā¾ivot... Ale vadĀ• mi, Ā¾e se z našeho Ā¾ivota vytrácĀ• bezpeĀ•nost. NelíbĀ• se mi to pĀ•hlídání dĀ•tĀ• v západních stĀ•tech, stejnĀ• jako podprsenky u batolecích holĀ•iĀ•ek. Chápu sice tamĀ•jší maminky a jejich obavy (kdyĀ¾ obĀ•as sledujeme nĀ•teré otĀ™esné pĀ™ípady), ale pevnĀ• doufám, Ā¾e zas všechno mít nemusíme. moc hlídáte svoje dĀ•ti, vnouĀ•ata? SnaĀ¾íte se mít o nich pĀ™hled? NapĀ™íklad díky „mobilovým" kontrolám? d@nie